

บทที่ 4

สรุปและข้อเสนอแนะ

4.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาความต้องการของคนพิการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะทางประชากร ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยเสริมแรง และความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์ของคนพิการ รวมทั้งเพื่อศึกษาว่าปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวนี้ ส่งผลให้เกิดความแตกต่างในความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์ของคนพิการ ได้มากน้อยเพียงใด

การศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลจากโครงการสำรวจภาวะทุพพลภาพและความพิการ พ.ศ.2545 ซึ่งดำเนินการสำรวจโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี โดยในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้คำถามกรองจากแบบสอบถามว่าเป็นคนพิการที่ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง และมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ได้กลุ่มตัวอย่างจากเจ็ดจังหวัดดังกล่าว จำนวน 7,713 คน

ตัวแปรตามของการศึกษาครั้งนี้ คือ ความต้องการของคนพิการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ และตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ และสถานภาพสมรส ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ เขตที่อยู่อาศัย ระดับการศึกษา และการทำงาน และปัจจัยเสริมแรง ได้แก่ ลักษณะความพิการ ระยะเวลาพิการ ความลำบากในการประกอบกิจวัตรประจำวัน และการใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือ โดยมีสมมติฐานหลักว่า คนพิการที่มีปัจจัยทางประชากร ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม และปัจจัยเสริมแรงต่างกันน่าจะมีสัดส่วนความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐแตกต่างกัน

การประมวลผลข้อมูลในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ได้ใช้ข้อมูลที่มีการถ่วงน้ำหนักแล้ว (weighted sample) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ในการวิเคราะห์ได้นำเสนอข้อมูลในการกระจายอัตราร้อยละ เพื่อแสดงลักษณะทั่วไปของข้อมูล ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามใช้การวิเคราะห์การจำแนกหมู่ (Multiple Classification Analysis: MCA) โดยได้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในการยอมรับสมมติฐาน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

4.1.1 สรุปผลการศึกษาลักษณะทั่วไป

คุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างคนพิการ พบว่าส่วนมากเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 53.5) มีอายุระหว่าง 60-74 ปี (ร้อยละ 39.8) มีสถานภาพสมรสยังคงสมรสอยู่ (ร้อยละ 56.8)

อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล (ร้อยละ 83.1) มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 70.8) ไม่ทำงาน (ร้อยละ 63.7) มีความพิการทางด้านการมองเห็น (ร้อยละ 59.0) มีระยะเวลาพิการนาน 5 ปี หรือต่ำกว่า (ร้อยละ 45.8) ไม่มีความลำบากในการประกอบกิจวัตรประจำวัน (ร้อยละ 88.3) ไม่ใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือ (ร้อยละ 66.2) และมีความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์ (ร้อยละ 81.5) โดยจำแนกเป็นความต้องการการรักษาพยาบาล (ร้อยละ 46.5) การประกอบอาชีพ (ร้อยละ 17.8) สิ่งอำนวยความสะดวก (ร้อยละ 7.4) อวัยวะเทียม (ร้อยละ 6.1) การดูแล (ร้อยละ 3.4) และการศึกษา (ร้อยละ 0.3)

4.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ

ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ตัวแปรอิสระทั้งหมด 10 ตัว ที่นำมาวิเคราะห์สามารถอธิบายความแปรผันของความต้องการของคนพิการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐได้ร้อยละ 2.6 (R^2 เท่ากับ 0.026) โดยที่มีข้อสรุปสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความต้องการของคนพิการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ ดังนี้ (ตารางที่ 7)

1 ปัจจัยทางประชากร

ตัวแปรอิสระภายใต้ปัจจัยทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ และสถานภาพสมรส สามารถอธิบายความแปรผันของความต้องการของคนพิการด้านการบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐได้ร้อยละ 0.7 (R^2 เท่ากับ 0.007) และสามารถสรุปความแปรผันของความต้องการของคนพิการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐภายใต้ปัจจัยทางประชากรได้ ดังนี้

1.1 เพศ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความต้องการของคนพิการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ ทั้งก่อนและหลังปรับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ คนพิการเพศหญิงมีส่วนสนองความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐมากกว่าคนพิการเพศชาย แต่ระดับความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐกับเพศของคนพิการลดลงมาก ซึ่งแสดงว่า เพศมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ โดยมีตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วมในความสัมพันธ์นั้น

1.2 อายุ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความต้องการของคนพิการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ ก่อนปรับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ คนพิการอายุมากกว่ามีส่วนสนองความต้องการด้านบริการและการ

สงครามจากภาครัฐน้อยกว่าคนพิการอายุน้อยกว่า ภายหลังปรับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรผันร่วมเป็นลบ เท่ากับว่าเมื่ออายุเพิ่มขึ้นความต้องการด้านบริการและการสงครามจากภาครัฐของคนพิการจะลดลง ซึ่งอาจสรุปได้ว่า อายุมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความต้องการด้านบริการและการสงครามจากภาครัฐ

1.3 สถานภาพสมรส

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับความต้องการของคนพิการด้านบริการและการสงครามจากภาครัฐ ทั้งก่อนและหลังปรับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เพียงบางส่วน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ คนพิการที่มีสถานภาพสมรสโสด มีสัดส่วนความต้องการด้านบริการและการสงครามจากภาครัฐน้อยกว่าคนพิการที่มีสถานภาพสมรสที่ยังคงสมรสอยู่ และสถานภาพสมรสหม้าย หย่า หรือแยกกันอยู่ แต่ค่าระดับความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการด้านบริการและการสงครามจากภาครัฐกับสถานภาพสมรสของคนพิการลดลงมาก แสดงให้เห็นว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านบริการและการสงครามจากภาครัฐ โดยได้รับผลกระทบจากความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ ทำให้ค่าระดับความสัมพันธ์ลดลงไปมาก

2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

ตัวแปรอิสระภายใต้ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ เขตที่อยู่อาศัย ระดับการศึกษา และการทำงาน สามารถอธิบายความแปรผันของความต้องการของคนพิการด้านการบริการและการสงครามจากภาครัฐได้ร้อยละ 0.6 (R^2 เท่ากับ 0.006) และสามารถสรุปความแปรผันของความต้องการของคนพิการด้านบริการและการสงครามจากภาครัฐภายใต้ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมได้ ดังนี้

2.1 เขตที่อยู่อาศัย

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเขตที่อยู่อาศัยกับความต้องการของคนพิการด้านบริการและการสงครามจากภาครัฐ ทั้งก่อนและหลังปรับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ คนพิการที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลมีสัดส่วนความต้องการด้านบริการและการสงครามจากภาครัฐมากกว่าคนพิการที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล แต่ค่าระดับความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการกับเขตเทศบาลของคนพิการลดลงมาก แสดงว่าเขตที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านบริการและการสงครามจากภาครัฐ โดยตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วมในความสัมพันธ์นั้น

2.2 ระดับการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการของคนพิการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ ทั้งก่อนและหลังปรับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ คนพิการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ากลับมีสัดส่วนความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐน้อยกว่าคนพิการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า และค่าระดับความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการกับระดับการศึกษาของคนพิการเพิ่มขึ้น แสดงว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ โดยมีความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ ทำให้ค่าระดับความสัมพันธ์เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่เพิ่มมากขึ้น

2.3 การทำงาน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานกับความต้องการของคนพิการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ ก่อนปรับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เพียงบางส่วน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ คนพิการที่ไม่ทำงานมีสัดส่วนความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐเท่ากับคนพิการที่ทำงานทั่วไป แต่น้อยกว่าคนพิการที่ทำงานวิชาชีพ และหลังปรับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ คนพิการที่ไม่ทำงานมีสัดส่วนความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐน้อยกว่าคนพิการที่ทำงานทั่วไป และทำงานวิชาชีพ และค่าระดับความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐกับการทำงานของคนพิการเพิ่มขึ้นมาก แสดงให้เห็นว่า การทำงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ อันเป็นผลมาจากอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ ส่งผลให้ค่าระดับความสัมพันธ์เปลี่ยนแปลง

3 ปัจจัยเสริมแรง

ตัวแปรอิสระภายใต้ปัจจัยเสริมแรง ได้แก่ ลักษณะความพิการ ระยะเวลาพิการ ความลำบากในการประกอบกิจวัตรประจำวัน และการใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือ สามารถอธิบายความแปรผันของความต้องการของคนพิการด้านการบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐได้เพียงร้อยละ 1.3 (R^2 เท่ากับ 0.013) ซึ่งมีระดับสูงกว่า 2 กลุ่มตัวแปรก่อนหน้านี้อันสามารถสรุปความแปรผันของความต้องการของคนพิการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐภายใต้ปัจจัยเสริมแรงได้ดังนี้

3.1 ลักษณะความพิการ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานกับความต้องการของคนพิการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ ก่อนปรับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ คนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหวมีสัดส่วนความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐมากกว่าคนพิการลักษณะอื่นๆ แต่ภายหลังปรับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เพียงบางส่วน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ คนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหวกลับมีสัดส่วนความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐมากกว่าคนพิการทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย แต่ยังมีน้อยกว่าคนพิการทางการมองเห็น และค่าระดับความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐกับลักษณะความพิการของคนพิการลดลง แสดงให้เห็นว่า ลักษณะความพิการมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ อันเป็นผลมาจากอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ ทำให้ความสัมพันธ์เดิมเปลี่ยนแปลงไป

3.2 ระยะเวลาพิการ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาพิการกับความต้องการของคนพิการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ ก่อนปรับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ คนพิการที่มีระยะเวลาพิการสั้นกว่ามีสัดส่วนความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐน้อยกว่าคนพิการที่มีระยะเวลาพิการยาวนานกว่า และภายหลังปรับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรผันร่วมที่ได้มีค่าเป็นศูนย์ แสดงว่า ระยะเวลาพิการไม่มีผลต่อความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ

3.3 ความลำบากในการประกอบกิจวัตรประจำวัน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความลำบากในการประกอบกิจวัตรประจำวันกับความต้องการของคนพิการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ ทั้งก่อนและหลังปรับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ คนพิการที่มีความลำบากในการประกอบกิจวัตรประจำวันมีสัดส่วนความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐมากกว่าคนพิการที่ไม่มีความลำบากในการประกอบกิจวัตรประจำวัน และค่าระดับความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการกับความลำบากในการประกอบกิจวัตรประจำวันของคนพิการลดลงเล็กน้อย ซึ่งแสดงว่า ความลำบากในการประกอบกิจวัตรประจำวันมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ โดยได้รับผลกระทบจากตัวแปรอิสระตัวอื่นๆเพียงเล็กน้อย

3.4 การใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือกับความต้องการของคนพิการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ ทั้งก่อนและหลังปรับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ คนพิการที่ไม่ใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือกลับมีสัดส่วนความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐมากกว่าคนพิการที่ใช้ อุปกรณ์ช่วยเหลือ และค่าระดับความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการกับการใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือของคนพิการมีค่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แสดงว่า การใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ โดยเกือบไม่มีอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ เข้ามาส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์

4.2 ข้อเสนอแนะ

4.2.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการศึกษาความต้องการของคนพิการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐครั้งนี้ ในภาพรวมแม้พบว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดที่นำเข้ามาวิเคราะห์จะสามารถอธิบายความแปรผันของตัวแปรตามได้ไม่มากนักก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระแต่ละตัวก็พบว่า ตัวแปรที่กำหนดความต้องการของคนพิการส่วนใหญ่ด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ ได้แก่ เพศ เขตที่อยู่อาศัย การทำงาน และความลำบากในการประกอบกิจวัตรประจำวัน สะท้อนให้เห็นว่าคนพิการเพศหญิง หากมีระดับการศึกษาต่ำหรือไม่ได้ทำงานร่วมด้วย จะทำให้ความพร้อมทางเศรษฐกิจในการดำรงชีวิตมีโอกาสที่จะอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ และยิ่งถ้ามีองค์ประกอบของการอาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลซึ่งมีการกระจายบริการและสวัสดิการทางสังคมต่ำเพิ่มเข้ามา และหากมีความยากลำบากในการประกอบกิจวัตรประจำวันด้วย ความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์ของคนพิการที่มีคุณลักษณะและภูมิหลังตามที่กล่าวแล้วก็ย่อมต้องมีเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรจะให้ความสนใจพิจารณาหาแนวทางให้การบริการด้านสาธารณสุขและสวัสดิการทางสังคมมีการกระจายและเปิดโอกาสให้คนพิการสามารถที่จะเข้าถึงการได้รับบริการที่ไม่ยุ่งยากและสะดวก รวมทั้งเพิ่มความสนใจให้มากขึ้นกว่าเดิมกับคนพิการหญิง คนพิการที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล คนพิการที่ไม่ได้ทำงาน และคนพิการที่มีความลำบากในการประกอบกิจวัตรประจำวัน

4.2.2 ข้อเสนอแนะเชิงวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากความจำกัดของข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์เป็นข้อมูลที่จัดเก็บโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่มีเป้าหมายหลักเพื่อแสดงถึงภาพรวมเกี่ยวกับ

สถานการณ์และความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์ของคนพิการในประเทศไทย ทำให้การวิเคราะห์ครั้งนี้ ต้องเน้นศึกษาเฉพาะตัวแปรซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณที่มีอยู่ภายใต้ปัจจัยด้านประชากร ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม และปัจจัยเสริมแรงของคนพิการกลุ่มตัวอย่าง จึงยังขาดความละเอียดของข้อมูลด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับคนพิการที่ควรนำมาศึกษา รวมทั้งพบว่า ตัวแปรเชิงปริมาณที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ สามารถอธิบายความแปรผันในเรื่องความต้องการของคนพิการได้น้อยมาก ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์และเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านการได้รับบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐได้มากนัก ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรพิจารณาเพิ่มตัวแปรอื่นๆ ที่คาดว่าจะให้ผลที่ชัดเจนมากขึ้น เช่น การรับรู้สิทธิตามกฎหมายของคนพิการ สาเหตุของความพิการ การเจ็บป่วยต่อเนื่อง สภาพครอบครัว การมีส่วนร่วมทางสังคม เหตุผลของความต้องการที่จะขอรับความช่วยเหลือจากภาครัฐ เป็นต้น ซึ่งตัวแปรทั้งหมดที่กล่าวถึงแล้วนี้ นำที่จะเก็บรวบรวมได้จากการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) หรือการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ซึ่งสามารถให้ข้อมูลในรายละเอียด และบอกได้ถึงความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์ของคนพิการที่ตรงจุดมากขึ้น

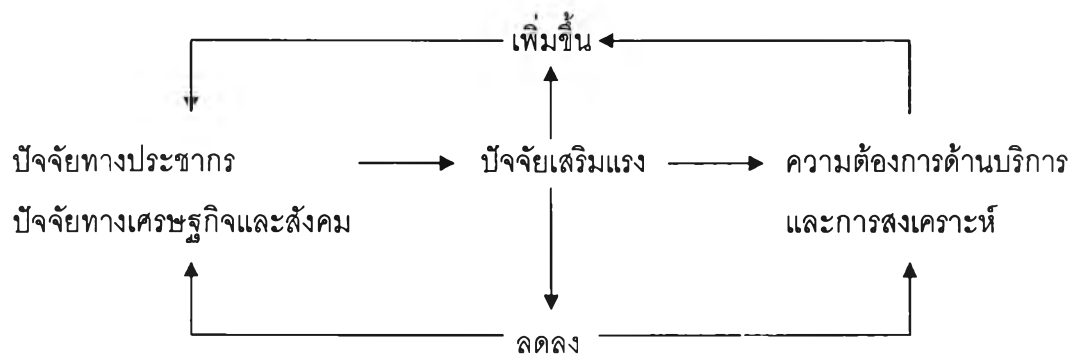
4.2.3 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

4.2.3.1 เมื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ครั้งนี้ กับแนวคิดเชิงทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ดำเนินการมาในอดีต ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเป็นพื้นฐานในการสร้างเป็นกรอบแนวคิดพบว่า ข้อค้นพบของการศึกษานี้ช่วยพิสูจน์ยืนยันกรอบแนวคิดได้ระดับหนึ่ง กล่าวคือ ตัวแปรเพศ ภายใต้ปัจจัยทางประชากร ตัวแปรเขตที่อยู่อาศัย และตัวแปรการทำงาน ภายใต้ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม และตัวแปรความลำบากในการประกอบกิจวัตรประจำวัน ภายใต้ปัจจัยเสริมแรง สามารถใช้อธิบายถึงความแตกต่างในความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์ของคนพิการได้อย่างน่าพอใจ ดังนั้นการศึกษาในเรื่องเกี่ยวเนื่องกับความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ จึงสามารถนำตัวแปรทั้ง 4 ตัวไปใช้ประโยชน์ได้ และหากจะนำตัวแปรอื่นๆมาร่วมศึกษาด้วย ดังเช่น ตัวแปรต่างๆที่เสนอให้เพิ่มเติมในข้อเสนอแนะเชิงวิจัยดังกล่าวแล้วข้างต้น ก็น่าจะทำให้ได้กรอบแนวคิดที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น และอาจทำให้ได้แนวทางที่เหมาะสมในการนำไปใช้กำหนดนโยบายที่สามารถตอบสนองความต้องการของคนพิการได้ตรงจุดมากขึ้น

4.2.3.2 จากแนวคิดทฤษฎีเรื่องปัจจัยเสริมแรง ที่ผู้วิจัยสรุปให้เห็นในแผนภูมิที่ 1 เกี่ยวกับความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของพฤติกรรม ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ สภาพการณ์หรือสิ่งเร้า นำ พฤติกรรม และผลของพฤติกรรม ที่อาจปรากฏผลออกมาเป็นตัวเสริมแรงทางบวก หรือตัวเสริมแรงทางลบนั้น ผลที่พบจากการวิเคราะห์ครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยคิดว่า

สมควรที่จะให้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของความสัมพันธ์จากกรอบแนวคิดเดิมที่ให้ปัจจัยทางประชากร ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม และปัจจัยเสริมแรง เป็นตัวแปรอิสระในลักษณะเท่าเทียมกัน ที่จะส่งผลโดยตรงต่อความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ ไปเป็นกรอบแนวคิดในรูปแบบใหม่ โดยปรับให้ปัจจัยเสริมแรงเป็นตัวแปรแทรกกลางระหว่างปัจจัยทางประชากร และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม กับความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์ของคณพิการ ซึ่งน่าจะเป็นกรอบแนวคิดที่ทำให้ความสามารถในการอธิบายความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์ของคณพิการมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นตามผลการวิเคราะห์ที่ได้ศึกษาพบในครั้งนี เพราะจะได้มีการวิเคราะห์หาสาเหตุของการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของความต้องการด้านบริการและการสงเคราะห์ที่เปลี่ยนแปลงไปว่ามาจากกลุ่มปัจจัยหรือตัวแปรใดของคณพิการ รูปแบบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆที่จะส่งผลต่อความต้องการตามความคิดใหม่ของผู้วิจัย ควรเป็นดังนี้

แผนภูมิที่ 3 กรอบแนวคิดเสนอแนะการวิจัยในอนาคตเรื่องความต้องการของคณพิการด้านบริการและการสงเคราะห์จากภาครัฐ

ตารางที่ 7 สรุปผลการวิเคราะห์การจำแนกหมู่ของความต้องการของคนพิการด้านบริการ และการส่งเคราะห์จากภาครัฐกับปัจจัยทางประชากร ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม และปัจจัยเสริมแรง ก่อนและหลังควบคุมตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ	ก่อนควบคุมตัวแปรอิสระ			หลังควบคุมตัวแปรอิสระ			R ²
	eta	สมมติฐาน	นัยสำคัญ	beta	สมมติฐาน	นัยสำคัญ	
ปัจจัยทางประชากร							.007
เพศ	.014	/	*	.003	/	*	
อายุ	.083	x	*	-.002 ^{**}	x	*	
สถานภาพสมรส	.031	/x	*	.013	/x	*	
ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม							.006
เขตที่อยู่อาศัย	.069	/	*	.059	/	*	
ระดับการศึกษา	.039	x	*	.055	x	*	
การทำงาน	.014	/x	*	.031	/	*	
ปัจจัยเสริมแรง							.013
ลักษณะความพิการ	.050	/	*	.042	/x	*	
ระยะเวลาพิการ	.038	/x	*	.000 ^{**}	x	*	
ความลำบากในการประกอบ							
กิจวัตรประจำวัน	.101	/	*	.099	/	*	
การใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือ	.005	x	*	.007	x	*	
ปัจจัยทั้งหมด							.026
/ หมายถึง เป็นไปตามสมมติฐาน			* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05				
/x หมายถึง เป็นไปตามสมมติฐานบางส่วน			** หมายถึง ค่า coefficient				
x หมายถึง ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน							